

[Geert-Jørgensen.]

den ene Haand til den anden, og til sidst sidder vi Bønder med Sorteper og kan ikke komme af med den igen.

Dette Billede er i Virkeligheden ret karakteristisk. Og vi Retsforbundsfolk glæder os over, at danske Bønder begynder at forstaa dette, for det har vi sagt i det mindste de sidste 10—12 Aar, men hver Gang vi har sagt det, har selv Bønderne rystet paa Hovedet; men nu begynder det altsaa at gaa op for de danske Bønder, og vel ogsaa for de danske Husmænd, at saaledes er det nu en Gang. Derfor ser vi ikke nogen som helst Hjælp i Regeringens Forslag. Man kommer blot selv til at betale det, som det nu en Gang koster.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har kaldt dette Forslag for et Parade-forslag, som skal hjælpe til at vinde Stemmer for Regeringen. Hvis Regeringen i Dag skulde gaa til Valg paa dette Krise-forslag, var der uhyre mange Landbrugere, som vilde stemme socialdemokratisk eller radikalt paa dette Forslag. Det er der slet ikke Tvivl om. Randers-Bevægelsens Formand, Knud Bach i Rønge, har i Virkeligheden bøjet Knæ for dette Forslag, og de sjællandske Landmænds Førstemand, Hr. Tvedegaard, gik jo ogsaa ind derpaa, og ude omkring mellem Landboerne sidder der uhyre mange Mennesker, som siger: Ja vel, men man tilbyder os jo en Hjælp, og vi kan ogsaa regne ud lige paa en Prik, hvor meget vi skal have, vi skal have 2 pCt. af det Beløb, hvormed Gælden overstiger vor Formue.

Der er desværre ikke Tvivl om, at Regeringen, hvis den skulde ud til Valg i dette Øjeblik, vilde vinde uhyre mange Stemmer paa dette Spørgsmaal, og at mange vilde vende sig bort fra Venstre. Dette Forslag ser altsaa meget bestikkende ud, men er slet ikke tiltalende. Tværtimod, det vil ikke bringe nogen som helst Hjælp til dem, der trænger til Hjælp. Vi Retsforbundsfolk er imod enhver Skatteforhøjelse af en hvilken som helst Art, og vi stemmer ikke for nogen som helst Skatteforhøjelse, fordi vi tror, at det alt sammen kommer til at vende tilbage over alle dem, der arbejder, og det vil navnlig sige Bønder og Arbejdere.

Fra Venstres Side har man hæftet Betegnelsen: Almissee paa dette Forslag, og det er vel sket for at bringe et vist Ubehag til Stede hos de danske Landmænd. Og det er jo ogsaa en Almissee, det kan jo ikke nægtes, at det er Uddeling af Statsgaver til en ganske bestemt Klasse. Men man undrer sig over, at Venstre føler en saadan Uvillie

imod, at det er en Almissee, for Venstre har jo dog været med til, ogsaa naar det var Regeringsparti og havde Magten, og i det hele taget saa længe Venstre har eksisteret, navnlig siden 1901, at vedtage saa uhyre mange Almissee her i dette Ting; navnlig naar det gjaldt Arbejderne. Venstre har endogsaa rost sig af, at det var deres Parti, der i høj Grad havde skabt hele den sociale Lovgivning her i Landet, og den sociale Lovgivning hviler jo i allerhøjeste Grad paa Almissee og kun paa Almissee, det vil sige paa Statsgaver.

Man undrer sig da over, at naar der kommer et Lovforslag, der vil give Almissee til danske Bønder, saa vender Venstre sig bort med Uvillie, næsten med Væmmelse. Jeg vil gerne spørge, om Bønderne og Landbrugere i den Henseende er finere Folk end Arbejderne. Naar Arbejderne maa nøjes med Almissee, kan saa danske Bønder ikke gøre det samme? Er Arbejdere og Bønder, naar alt kommer til alt, i Virkeligheden ikke lige fine? Det er jo dog Mennesker, der alle sammen øver et ærefuldt Arbejde, og deres borgerlige Stilling kan vel være lige fin og lige god, og jeg forstaa derfor ikke, at man fra Venstres Side retter særlig denne Anklage imod Lovforslaget, at det er en Almissee.

Men man undrer sig saa meget mere over det, naar man ser paa Venstres Krise-forslag, som er forelagt i dette høje Ting; for saa viser det sig, at ogsaa de er i allerhøjeste Grad bygget paa Gaver, selv om det er Gaver under en anden Form. Naar man f. Eks. forlanger, at de kommunale Ejendomsskatter skal ned sættes til det Beløb, de udgjorde i 1909—10 og 1913—14, saa betyder det ikke noget andet end dette, at det er en Gave til de danske Bønder og de danske Landbrugere. Og dette maa vi fra vor Side ganske afgjort vende os imod, netop fordi man derigennem vil begaa den samme Fejl, som man begik i 1903, da man ophævede Hartkornsskatterne, da man forærede de danske Landmænd en ganske betydelig Gave, en Statsgave, og da man borttog den Førsteprioritet, som det danske Samfund havde i den danske Jord.

Den samme Fejl vil man begaa nu, og jeg synes, den højtærede Regering, der har talt mod Venstres Forslag, har Ret, naar den i dette Tilfælde siger, at det giver Plads for ny Prioritering. Det viste sig jo siden 1903, da man ophævede Grundskatterne, at det gav Plads for en ganske betydelig Prioritering i det danske Landbrug, saadan at det nu er Prioriteterne, der i høj Grad trykker det danske Landbrug. Der sidder